

บทที่ 1

บทนำ

สภาพปัญหา

การปกครองของประเทศในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปลาย พ.ศ. 2516 ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2519 ได้กลายเป็นช่วงที่ได้รับการยอมรับกันว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากที่สุด โดยมีรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2517 บังคับใช้ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่นักวิชาการให้ทัศนะว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยมากฉบับหนึ่งในบรรดารัฐธรรมนูญที่ประเทศไทยเคยมีมาในอดีต

แต่การปกครองระบอบประชาธิปไตยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมายจนในที่สุดได้เกิดรัฐประหารโดยคณะปฏิรูป เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 สาเหตุหนึ่งของความล้มเหลวของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในช่วงนี้ก็มาจากการที่สภาพการณ์ทางสังคม, เศรษฐกิจ และการเมือง ในช่วงเวลาดังกล่าวไม่เอื้ออำนวยต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยจะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ทางการเมืองในช่วงนั้น แท้จริงเป็นการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลซึ่งเข้ามามีบทบาทและอำนาจทางการเมืองเท่านั้น หากได้มีการเปลี่ยนแปลงในฐานโครงสร้างของสภาพสังคม, เศรษฐกิจ และการเมือง อันเป็นโครงสร้างสำคัญที่มีผลสะท้อนต่อรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่าเหตุใดการปกครองระบอบประชาธิปไตยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจึงต้องประสบความล้มเหลว โดยตั้งเป็นสมมุติฐานว่า "พื้นฐานโครงสร้างทางสังคม, เศรษฐกิจและการเมืองของไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่จะเอื้ออำนวยต่อการปกครองระบอบการปกครองประชาธิปไตย" ทั้ง ๆ ที่สภาวะการณ์ในช่วงนี้น่าจะ

เชื้ออำนาจต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังจะเห็นได้จากกลุ่มหลังใหม่ ๆ หลายกลุ่มได้ก่อตัวขึ้นมา และประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปก็มีความตื่นตัวในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อต้องการศึกษาค้นคว้า และชี้ให้เห็นถึงปัจจัยอันเป็นสาเหตุที่นำมาซึ่งความล้มเหลวของประชาธิปไตยระหว่าง 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการค้นคว้าวิจัยเรื่องนี้จะนำไปสู่ความเข้าใจถึงระบบการเมืองการปกครองของไทยได้กระจ่างมากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับประชาธิปไตยในประเทศไทยระหว่าง 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519 และคาดว่าจะเป็นอย่างข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับผู้สนใจเกี่ยวกับการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย

สมมุติฐาน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีสมมุติฐานว่า "พื้นฐานโครงสร้าง ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ของไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่จะเชื้ออำนาจต่อระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นจึงทำให้ประชาธิปไตยในช่วงดังกล่าวล้มเหลวลง"

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่อง "ความล้มเหลวของประชาธิปไตยในประเทศไทยระหว่าง 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519" ได้แบ่งขอบเขตการศึกษาออกเป็น 5 บทคือ

บทที่ 1 บทนำ เป็นการชี้ให้เห็นถึงสภาพปัญหาทางการเมืองไทย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย สมมุติฐาน ขอบเขตของการศึกษา และวิธีดำเนินการค้นคว้าวิจัย

บทที่ 2 เป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพโครงสร้างทางสังคมที่สำคัญ ๆ เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันพระพุทธศาสนา สถาบันการศึกษา สถาบันสื่อมวลชน และระบบราชการ ที่ก่อให้เกิดค่านิยมทางการเมืองของไทย

บทที่ 3 เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงสภาพโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และปัญหาที่เกิดจากสภาพทางเศรษฐกิจ ที่มีผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล

บทที่ 4 เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงสภาพโครงสร้างทางการเมือง และพฤติกรรมทางการเมือง ที่มีผลกระทบต่อความล้มเหลวของประชาธิปไตยในประเทศไทย ระหว่างวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519

บทที่ 5 เป็นการสรุปและเสนอแนะสู่ทางในการแก้ไข ปัญหาสาเหตุแห่งความล้มเหลวของประชาธิปไตยในประเทศไทย

วิธีดำเนินการค้นคว้าวิจัย

ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล Primary และ Secondary Data ด้วยวิธีการ Documentary Research กล่าวคือ แนวการเขียนวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ จะเป็นในรูปแบบ Descriptive ร่วมกับ Behavioral Analysis.

การวิจัยข้อมูลจะใช้วิธีการแบบ Crossectional Study โดยเจาะจงวิจัยเฉพาะช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 จนถึงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 เท่านั้น

สำหรับการเสนอข้อมูลจะมีตารางแสดงสถิติประกอบในบางหัวข้อ อาทิ สถิติเปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสถิติในเรื่องจำนวนพรรคการเมือง และการเลือกตั้งในช่วงเวลาดังกล่าว ฯลฯ

นอกเหนือจากตำราทางวิชาการแล้ว ผู้เขียนยังได้ศึกษาเอกสารข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ อาทิ เอกสารจากสื่อมวลชน เป็นต้น